

Alkotmánybíróság

Dr. Bitskey Botond Főtitkár Úr

részére

1535 Budapest,

Pf.: 773

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/696-2/2019	
Érkezett: 2019 JÚN 12.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 0 db	du

tárgy: alkotmányjogi panasz

hiv. szám: IV/696-1/2019.

kelt: Budapest, 2019. év 06. hó 09. nap

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott KERTESZ ÉS TÁRSAI ÜGYVÉDI IRODA (

„panaszos”) nevében és képviseletében eljárva, a korábban csatolt ügyvédi meghatalmazás alapján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztjük elő.

Kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria Pfv.IV:22.125/2017/6. számú ítélet („ítélet”) alaptörvény-ellenességét, mivel az az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdésében megfogalmazott tisztességes eljáráshoz való jog elvébe ütközik; és erre tekintettel az Abtv. 43. §-ának megfelelően azt semmisítse meg.

0. Előzmények

Köszönettel vettük az Alkotmánybíróság Főtitkárának, Dr. Bitskey Botond Úrnak a 2019. év 04. hónap 30. napján kelt, Irodánk által 2019. év 05. hónap 09. napján átvett levelét, amelyben lehetővé tették, hogy 2019. év 03. hónap 28. napján kelt alkotmányjogi panaszunkban felhozott érveinket elmélyíthessük. Élve az említett levélben tett szíves felajánlással, az abban foglalt felhívásnak és útmutatásnak megfelelően készítettük el jelen beadványunkat, amely a korábbi panaszunk kiegészítésekkel egységes szerkezetbe foglalt változata. Beadványunkat a Pünkösöd utáni első munkanapon adjuk postára. A hiánypótlásban irt határidő biztos megtartása végett a t. Alkotmánybíróság „ügyfélkapuján” is igyekeztünk benyújtani, ahol nem találtunk előzetes figyelemfelhívást arra, hogy csak 2000 karaktert tud fogadni, így nem jártunk sikerrel.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adjuk elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A panaszos bázisalapú támogatási rendszerben vett részt, amit az alperes, mint hatóság intézett. A támogatási rendszer úgy épült fel, hogy a 2006-os állapotot kellett bázisnak, azaz kiindulópontnak venni, és a későbbi, így a

perbe vitt 2008-as támogatási évben is akkora mértékű támogatás járt (volna) a panaszosnak, mint ami a 2006-os évbéli támogatási összeg volt. Csakhogy az alperes a korábbi évek támogatásait (2005, 2006, 2007) késlekedve, többször jogorvoslatokat követően állapította meg és folyósította, amivel azt érte el, hogy a későbbi években már nem a bázissal számolt, hanem egy jóval alacsonyabb tételt rögzített a nyilvántartásában. Ennek az volt az oka, hogy a bázis alapján járó támogatást időközben más hizottbika termelők között osztotta szét, a panaszossal pedig nem számolt, csak az elhúzódo eljárásait követően vette be újra a támogatottak körébe, amikor pedig már kiürítette a támogatásokat.

E tényállásra kifejezetten kértük, hogy perbeli ellenfelünket a Bíróság nyilatkoztassa meg.¹

Az alperes megnyilatkoztatása meg is történt, aki nem nyilatkozott ezekről a kérdésekről.²

Arra az esetre, ha az alperes vitatta volna a felperes állítását, úgy a felperes a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény („Pp.”) 190.§ (2) bekezdésének az alkalmazását kérte a Bíróságtól³, ám ez így szükségtelen volt, hiszen a Pp. 163.§ (2) bekezdése⁴ szerint állíthatta fel a tényállást a Bíróság, amit a felperes külön kérelmezett is⁵. A panaszos álláspontja az volt, hogy a Magyar köztársaság Polgári törvénykönyvéről szóló 1959. évi IV. törvény („Ptk”) 349.§ (1) bekezdés szerinti államigazgatási jogkörben okozott kár („a felelősséget csak akkor lehet megállapítani, ha a kár *rendes jogorvoslattal nem volt elhárítható*, illetőleg a károsult a kár elhárítására alkalmas rendes jogorvoslati lehetőségeket igénybe vette”) két fordulata közül a perben az első fordulatot kell alkalmazni, lévén az alperes a támogatás már kiosztotta, és a károkozó magatartása nem a 2008-as támogatási évre folytatott közigazgatási eljárásban keletkezett, hanem az előző évek döntéseit hozta meg késedelmesen, hibásan, és ezen jogellenes magatartása eredményezte a kár bekövetkeztét. Az okfolyamat egyértelmű, ha időben jogosítja fel a panaszost a bázisra, akkor a bázis alapján a ráépülő későbbi támogatást is a többi igénylővel egy sorban, időben tudja elbírálni.

A bíróság a keresetet elutasította a 24.P.24.378/2015/8. számú ítéletével („Első Fokú Ítélet”), lévén a panaszos a fellebbezési jogát nem merítette ki.

A panaszos fellebbezéssel élt a Fővárosi Ítéltáblához („Ítéltábla”), aki a 5.Pf. 20.458/2016/5/II. számú ítéletével („Másodfokú Ítélet”) az Ítéletet helybenhagyta. A legfontosabb jogi érvelés azonos volt, a 1959. évi IV. törvény („Ptk”) 349. § (1) bekezdése szerinti rendes jogorvoslatot (fellebbezés) a panaszos nem vette igénybe.

A Másodfokú ítélettel szembeni felülvizsgálati kérelmében a panaszos nemcsak azt bizonygatta, hogy a perbeli, a felek egyező előadása alapján felállítandó tényállás igazolja, hogy a Ptk. 349.§ (1) bekezdés első fordulata alkalmazásának van helye (fellebbezéssel a kár nem volt elhárítható, mert a károkozó magatartás az egyedi közigazgatási eljáráson kívül történt a fellebbezés pedig csak az eljárás megindulásától tett hatósági cselekmények felülbírálatára vonatkozik⁶). Azt is a jogorvoslat tárgyává tettük, hogy a Másodfokú ítélet fel sem hívta alkalmazott

1 /6-os jkv. 1.o. utolsó előtti bek..

2 /6-os jkv. 1.o. utolsó bek.. A perben közömbös volt, hogy az alperes ügyvédje egy helyettest állított maga helyett. Az alperesnek a perben nyilatkoznia kell. A felperes egyebekben nem ekkor állította először, hogy mire alapozza a keresetét.

A /6-os jkv. 3.o. 4. bek. első mondatában az alperes még egyszer nyomatékosította, hogy ő a fellebbezési jog kimerítésének hiányán túl mással nem érvel, „a kártérítés többi elemére nem kívánok nyilatkozni.”

3 Keresetlevél 7.o. V. pont.

4 Pp. 163. § (2) A bíróság az ellenfél beismerése, mindkét fél egyező vagy az egyik félnek az ellenfél által bírói felhívás [141. § (2) bekezdése] ellenére kétségbe nem vont előadása folytán valónak fogadhat el tényeket, ha azok tekintetében kételye nem merül fel.

5 Keresetlevél 7.o. V. pont, és /6-os jkv. 4.o 2. mondat.

⁶ A Ket. 104. § (3) bekezdése szerint a másodfokú döntést hozó hatóság a sérelmezett döntést, valamint az azt megelőző eljárást megvizsgálja; ennek során nincs kötve a fellebbezésben foglaltakhoz.

joganyagként a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvényt („Ket.”), amely pedig a fellebbezés szabályait rendezi a közigazgatási eljáráson belül. Ezt a tételét a panaszos a Miniszterelnökség a TER-1/594/6/2016. számú átiratával is alátámasztotta, miszerint: „[a] hatóságnak a másodfokú eljárás során tehát nem csak az elsőfokú eljárásban hozott döntésre, hanem az elsőfokú eljárás vizsgálatára is kiterjed a felülvizsgálati jogköre. **A másodfokú hatósági eljárás során a megtámadott elsőfokú döntést és az annak alapját képező elsőfokú eljárást jogosult vizsgálni.**”

A Kúria a Másodfokú ítéletet hatályában fenntartotta. Ítéletében az álláspontot képviselte, a fellebbezés joga formálisan a panaszos rendelkezésére állt, az pedig nem bírósági feladat, hogy a fellebbezés bármely kimenetelét prognosztizálja, „függetlenül attól, hogy a per adatai az eljárás kimenetelét mennyiben támasztották alá. A perbeli esetben a kár elhárítására az elsőfokú közigazgatási határozat ellen igénybe vehető fellebbezés elvileg alkalmas eszköz lett volna [...]”⁷ A Ket. 104.§ (3) bekezdését egy fél mondatban említette: „ennek vizsgálatát a felperes által hivatkozott Ket. 104.§ (3) bekezdése önmagában nem zárja ki.”⁸, ám ezt a Kúria maga sem tartotta kitérőnek, kielmzett tételnek, mert az „alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat” rovatban nem jelenítette meg [19], Ítélet 5.o. 6. bekezdés.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A fentiek igazolják, hogy a kártérítési perben a panaszos az összes fórumot kimerítette az Elsőfokú Ítélet ellen a Fővárosi Ítéletábrához élt fellebbezéssel, míg a Másodfokú ítéletet felülvizsgálati kérelemmel támadta a Kúrián.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Az Ítéletet a panaszossal 2019. év 01. hó 28. napján közölték. Ehhez képest a 60 napos alkotmányjogi panasz előterjesztési határidő 2019. év 03. hó 29. napján jár le.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Az Alkotmánybíróság honlapján található minta alapján építjük fel panaszunkat, mely azt a tájékoztatást adja, hogy a polgári eljárásokban a felperes, érintettsége nem kíván külön bizonyítást.

Jelen perben a panaszos felperesként kívánt államigazgatási jogkörben okozott kárért igényt érvényesíteni.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

ea)A panaszos tisztességes eljáráshoz, jogorvoslathoz, alkotmányos tulajdonjoghoz, törvény előtti egyenlőséghez és vállalkozáshoz, tisztességes gazdasági versenyhez való jogát az Ítélet érdemben befolyásolta, lévén a perben hiába gyakorolta jogait s érte el egy olyan tényállás felállítását, melyből rá kedvező döntést kellett volna hozni, az Ítélet nem értékelte a felperes passzivitását, pontosabban azon elismerés értékű cselekvéseit, miszerint a Ptk. 349.§ (1) bekezdés első fordulata törvényi feltételei fennállnak. Más perekben a bíróság a felek előadásaira hagyatkozik a tényállás felállításánál, míg a jogot (Ket. fellebbezés jogintézményének

A fellebbezési eljárásnak időbeli és eseménybeli korlátja van, csak az adott közigazgatási eljárást vizsgálja, de sohasem megy vissza ennél korábbra, más, kapcsolódó eljárások szabálytalanságait nem vizsgálja, értékeli.

⁷ [16] 5.o.

⁸ [14] 4.o.

határai) tartalmában értékeli, bontja ki, fejt fel. Az Ítélet „nyomokban jogszabályt tartalmaz”, de a kérdés megválaszolásához szükséges jogszabályt (Ket. fellebbezés szabályai) nem hívja fel, és ami talán még fontosabb, annak tartalmát, értelmezési tartományát fel nem fejt, bár erre a Panaszosnak komplett érvelése volt. A tisztességes bírósági eljárás, mint a Panaszost megillető alapjog sérült, a Panaszos a 10% mértékű illeték befizetési kötelezettség ellenére se kapta meg az érdemi választ, sem pedig jogi okfejtése cáfolatát. A Kúria egy üres állítást tett, ami sem nem értehető, sem a meggyőzésre nem alkalmas, ami pedig az ítélet indokolásának a tisztességes célja lenne.

eb) A felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés is, mert a panaszos gazdasági jogait Magyarország Alaptörvénye (2011. április 25.; „**Alaptörvény**”) 28. cikke szerinti értelmezés eszközlése nélkül csorbította, a Ket. 104.§-ának értelmezési tartományát téves keretek között jelölve ki (egész pontosan a kijelölést el sem végezte).

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Alaptörvény 28. cikk; XXVIII. (1) és (7) cikk; XXIV. cikk (1) és (2) bekezdései; XIII. cikk (1) bekezdése.; XV. cikk (1)-(2) bekezdései; XII. cikk (1) bekezdése;

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

I. **Az bírósági döntések megfelelő indokolása az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény 6. cikkének (1) bekezdése szerint**

Arra vonatkozóan, egy határozat mikor felel meg a tisztességes eljárás követelményeinek, mind az Alkotmánybíróság, mind pedig az Emberi Jogok Európai Bírósága („**Bíróság**”) több évtizedre visszatekintő gyakorlata során részletes és objektív mércét alakított ki. A „fair” eljárásnak a bírói gyakorlat által kifejeződő mércéjét a Kúria határozata nem ugorja meg.

A Bíróság az bíróságok ítéleteinek megfelelő indokolása kapcsán – a jelen ügy szempontjából is relevanciával bíró – töretlen gyakorlata, az alábbiakban ismertetett ítéletekből olvasható ki. Ezek szerint az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény („**Egyezmény**”) 6. cikkének 1. bekezdésében meghatározott tisztességes eljáráshoz („*fair trial*”) való jog magában foglalja a megfelelően indokolt bírói döntéshez való jogot.

Az Egyezmény 6. cikke deklarálja a tisztességes tárgyaláshoz való jogot. A 6. cikk 1. bekezdése szerint „*Mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában, illetőleg az ellene felhozott büntetőjogi vádak megalapozottságát illetően.*”

A tisztességes eljáráshoz való jogot a jogállamiság követelményének fényében kell értelmezni, amely magában foglalja, hogy a peres feleknek rendelkezésre kell álljon egy olyan hatékony jogorvoslat, amely lehetővé teszi polgári jogaik érvényre juttatását.⁹

⁹ Beles és mások kontra Cseh Köztársaság

A Bíróság határozatai mentén kialakult gyakorlat szerint a következő három körülmény, és az az ezek körében érvényesülő, a hatékony jogorvoslathoz szükséges felételek vizsgálata szükséges ahhoz, hogy megállapítható legyen az, hogy az adott bírói testület megfelelő felülvizsgálatot nyújtott-e.¹⁰

- i. a megfellebbezett döntés tárgya
- ii. a mód, ahogy a határozatot meghozták
- iii. a jogvita tartalma, beleértve az igényelt és tényleges fellebbezési alapot

A nevezett három körülménynek együttesen kell fennállnia, **amennyiben akár csak az egyik is sérül, már nem beszélhetünk tisztességes eljárásról.**

Jelen ügyben az utolsó körülmény vizsgálatának van jelentősége. Ehhez kapcsolódóan a következőt monda ki a Bírósága a *Potocka és mások kontra Lengyelország* ügyben: „követelmény, hogy az ítéletében a bíróság vizsgálhassa a panaszos valamennyi érdemi érvét, pontról pontra, anélkül, hogy bármelyik vizsgálatát vissza kellene utasítani, és hogy adjon világos indokokat elutasításukra.”

Az előbb idézet ítélet tehát kimondta, hogy a bíróságnak jogot kell biztosítani arra, hogy a felülvizsgálat során a panaszos valamennyi érdemi érvét megvizsgálhassa. **De, ami egyfelől jog, az másfelől kötelezettség is. Azaz a bíróságnak nem csak joga, hanem kötelezettsége is van arra, hogy a panaszos indokait érdemben vizsgálja, és ha azokat elutasítja, ennek miértjét azt ítéletében köteles világosan indokolni.**

A Bíróság a tisztességes eljárás keretén belül az peres felek jogai terjedelmének, különösen ezen jogok hatékonysága aspektusból is vizsgálta a peres felek érveinek, indokainak az ítéletben is megjelenő kellő indokoltságának szükségességét. A Bíróság szerint a peres eljárásban részt vevő feleknek joguk van arra, hogy előadják az ügyük szempontjából általuk jelentősnek és relevánsnak tartott észrevételeiket. Ez a jog azonban csak abban az esetben tekinthető hatékonnak, ha az észrevételeket valóban tárgyalják, vagyis azokat a perbíróság megfelelően megfontolja. („hatékony jog elve”) **Azaz az eljáró bíróság köteles megfelelően megvizsgálni a felek által előterjesztett beadványokat, érveket és bizonyítékokat.**¹¹

Az Bíróság által kidolgozott töretlen gyakorlat a fair trial követelményei közé emelte a bírósági döntések indoklását, amikor a *H. kontra Belgium* ügyben kimondta, hogy a 6. cikk 1. bekezdésében foglalt garanciák magukban foglalják a bíróságok azon kötelezettségét, hogy a döntéseiket megfelelően megindokolják. **Egy megindokolt döntés mutatja meg a feleknek, hogy ügyüket valóban megtárgyalták, valamint – ahogyan azt a Souminen kontra Finnország ügyben mondta ki a Bíróság – az eljáró bíróságok a döntéseik indoklásával kötelesek igazolni lépéseiket.**

A Bíróság álláspontja szerint az indoklási kötelezettség terjedelmét mindig a döntés jellege szerint, az ügy összes körülményeire tekintettel kell vizsgálni, de amikor egy fél beadványa döntő jelentőségű az eljárás kimenetele szempontjából, akkor az egyéni és kifejezett választ igényel, azaz a bíróságoknak minden esetben meg kell vizsgálni és a peres felek fő érveit.¹²

¹⁰ Emberi Jogok Európai Bírósága; Kézikönyv a 6. cikkről, 22. o. https://www.echr.coe.int/Documents/Guide_Art_6_HUN.pdf,

¹¹ A bekezdésben megfogalmazott követelményeket a Bíróság a következő ítéletiben munkálta ki: *Kraska kontra Svájc*; *Van de Hurk kontra Hollandia*; *Perez kontra Franciaország*

¹² *Ruiz Torija kontra Spanyolország*; *Hiro Balani kontra Spanyolország*; *Buzescu kontra Románia*; *Donadze kontra Grúzia*

A Bíróság a peres felek jogainak terjedelme körében a hatékony jog elvével kapcsolatban dolgozta ki a „látszatok teóriáját”. A *Kraska kontra Svájc* ügyben hozott ítéletében hangsúlyozta a Bíróság a látszatok fontosságát az igazságszolgáltatás tekintetében: biztosítani kell, hogy az eljárás tisztességesége nyilvánvaló legyen.

Ha „fair trial” követelménye, hogy a peres felek érveit és észrevételeit valóban tárgyalják, akkor a látszatok teóriájából az következik, hogy csak akkor tisztességes az eljárás, ha ennek látható nyoma van. Ezen „nyomnak” pedig az ítélet indoklásában kell megjelenni, azaz a tisztességes eljárás követelményének való megfelelés szempontjából nem elég, ha a bíróság megfontolja a felek érveit, hanem ezen megfontolásnak az ítélet indoklásából is ki kell tűnnie.

II. Az Alkotmánybíróság határozatai az ítéletek indoklási kötelezettségének köréből.

c) Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény XXVIII cikkének (1) bekezdésével kapcsolatos döntéseiben a Bíróság által kimunkált joggyakorlattal egy irányba mutató döntéseket hozott, mikor azt vizsgálta, hogy az ítéletek megfelelő indoklottsága része-e a tisztességes eljárás követelményének.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése kimondja, hogy *„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el”*.

Az Alkotmánybíróság 7/2013. (III. 1.) AB számon közzétett határozata („*Határozat*”) szerint amennyiben a kereseti kérelemben előadottak vizsgálatának hiánya a kifogásolt bírói döntést érdemben befolyásolhatta, ami felveti a bírói döntés alaptörvény-ellenességének kételyét.¹³

A Határozatban az Alkotmánybíróság felállította a tisztességes eljárás alaptörvényi szabályainak védelmi körébe tartozó minimális követelményeket, amelyeket a bíróságoknak az ügy elbírálása során feltétlenül szükséges érvényesíteniük.

Az Alkotmánybíróság a tisztességes eljáráshoz való jog lényegéről kialakított álláspontját elvi élel a 6/1998. (III.11) AB számon közzétett határozatában foglalta össze, amelyet a később hozott döntéseiben gyakorlattá formált.¹⁴ Az Alkotmánybíróság értelmezésében a tisztességes eljáráshoz fűződő jog körébe tartozik a hatékony bírói jogvédelem követelménye, amely szerint a jogszabályozással szemben alkotmányos igény, hogy a perbe vitt jogokról a bíróság érdemben dönthessen.

Amint a Határozat [29] bekezdésében az Alkotmánybíróság rögzítette az indokolt bírósági döntéshez való jog az Egyezmény 6. Cikkében biztosított tisztességes eljáráshoz való joggal összefüggésben, annak egyik, az Egyezményben nem nevesített elemeként jelenik meg. Az Alkotmánybíróság a határozatban ezt követően felhívta a 62/2011. (VII.13.) AB számon közzétett korábbi döntését, amely elvi élel mondta ki a következőt: *„egyes alapjogok esetében az Alkotmány ugyanúgy fogalmazza meg az alapjog lényegi tartalmát, mint valamely nemzetközi szerződés (például az Emberi Jogok Európai Egyezménye). Ezekben az esetekben az Alkotmánybíróság által nyújtott alapjogvédelem szintje semmiképp sem lehet alacsonyabb, mint a nemzetközi (jellemzően a strasbourgi Emberi Jogok Bírósága által kibontott) jogvédelem szintje.”*¹⁵

¹³ 7/2013. (III. 1.) AB számon közzétett határozat [20] bekezdés

¹⁴ Ezen döntések a teljesség igénye nélkül: 5/1999. (III.31.) AB; ABH 1999, 75; 14/2002. (III.20.) AB; ABH 2202, 101,108; 15/2002. (III.29.) AB határozat

¹⁵ Az Alkotmánybíróság az idézett rendelkezés tartalmát többször megerősítette, legutóbb a 32/2012. (VII.4.) AB számon közzétett határozatának [41]

Az idézett döntés alapján egyértelmű, hogy az Egyezmény 6. cikk 1. bekezdése kapcsán, a Bíróság által kialakított töretlen gyakorlat vívmányainak érvényesülése a hazai peres eljárásokkal szemben is követelményként jelenik meg. Az Alkotmánybíróság a Határozatban idézi is a *Taxquent kontra Belgium* ügyben született döntést, amelyben a bíróság kimondta, hogy a bírói döntésekkel szemben valamennyi demokratikus jogállamban elvárható az objektivitás és az átláthatóság, amely elejét veszi az önkényes hatósági és bírósági döntéshozatalnak, másrészt erősíti a bírósági döntéshozatalba vetett közbizalmat és a bírói döntés tekintélyét.

A Határozat a Bíróság több döntését idézi, amelyekből kiolvasható a Bíróság következetes gyakorlata, miszerint a tisztességes eljárás és a jogállamiság elvéhez tartozik az a követelmény, hogy a bíróságok a döntéseik alapjául szolgáló indokokat kellő részletességgel mutassák be.

A Bíróság esetjogára történő kitékintés után az Alkotmánybíróság a következőt rögzíti a Határozat [33] bekezdésének első mondatában: „Az indokolt bírói döntéshez főződön jog ebből (az Egyezmény és a Bíróság esetjogából) következően az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljárás alkotmányos követelményrendszerén belül jelentkezik.”

Az Alkotmánybíróság ezt követően kimondta a Határozat [34] bekezdésében, hogy **„az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indoklási kötelezettség alkotmányos követelménye a bírósági döntési szabadság abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számod adnia. Az indoklási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárás alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti.”**

Jelen ügyben a Pp. -nek az ítélet indoklási kötelezettséget előíró szabályát kell megvizsgálni. A Pp. 220. § (1) bekezdésének d) pontja szerint az ítéletnek kötelező tartalmi eleme az indoklás. A Pp. 221. § (1) bekezdése pedig kimondja, hogy *„az ítélet indoklásában röviden elő kell adni a bíróság által megállapított tényállást az arra vonatkozó bizonyítékok megjelölésével, hivatkozni kell azokra a jogszabályokra, amelyeken a bíróság ítélete alapszik. Meg kell röviden említeni azokat a körülményeket, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, végül utalni kell azokra az okokra, amelyek miatt a bíróság valamely tényt nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte.”*

A 2011. évi CLXI. törvény a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról („Bszí”) 2. § (2) bekezdése szerint a bíróságok a jogalkalmazási tevékenységük során biztosítják a jogszabályok érvényesülését.

A Bszí 13. § (1) bekezdése értelmében a bíróság a határozatát - ha törvény másképpen nem rendelkezik - indokolni köteles.

A Pp. és a Bszí. tehát előírja az eljáró perbíróságok számára az indoklási kötelezettséget, így kimondhatjuk, hogy – a Pp. és a Bszí. rendelkezéseire is figyelemmel – a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróságnak az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részére vonatkozó észrevételeit kellő alaposággal meg kell vizsgálnia, és ennek értékelésről a határozatában számot kell adjon.

Az Alkotmánybíróság a Határozatban foglalt álláspontját következetes gyakorlatként szilárdította meg,¹⁶ sőt a legfrissebb Alkotmánybírói döntés már üzenetében is azonos a jelen panaszbeli mondandónkkal: **a jogorvoslat során a jogsérelemnek érdemben orvosolhatónak kell lennie.**¹⁷ A hivatkozott, III/293/2019. AB számon közzétett határozat a következőt mondja ki. „Az Alkotmánybíróság kiemelte: **minden** jogorvoslat lényege, hogy az erre kijelölt fórum **valóban képes legyen** a jogsérelem orvoslására, **önmagában** a bírói út igénybevételének formális biztosítása **nem elegendő.**”

A Kúria Joggyakorlat-Elemző Csoportja által közzétett az ítéleti bizonyosság elméleti és gyakorlati kérdésiről szóló munkájában¹⁸ részletesen kifejti, hogy az ítéletek megfelelő indoklása a tisztességes eljárás követelménye. Az elemzés külön kiemeli, hogy a tisztességes eljárás „*Lényeges eleme, hogy a bíróság az általa közvetlenül észlelt bizonyítékok alapján hozza meg döntését, amelyet köteles megindokolni*”¹⁹; Valamint rögzíti, hogy „*Ennek tükrében, ami az ítéletek indoklására vonatkozó követelményeket (Pp. 221.§) illeti, mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ügyében eljáró bíróság **alaposan megvizsgálja az előadott érveit** és benyújtott bizonyítékait.*”²⁰

A Kúria a támadott Ítéletében pontosan ezen alapos vizsgálati kötelezettségnek – miként az első és a másodfokon eljáró bíróság sem – nem tett eleget, ezért felmerül annak a gyanúja, hogy a Panaszos észrevételeit és érveit sem vizsgálta meg a kellő alapossággal, azonban már önmagában az értékelési kötelezettség hiányának ténye miatt kijelenthető, hogy a Kúria ítélete nem felel meg a tisztességes eljárás követelményeinek, így sérti az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdését.

III. A Kúria Ítéletének Alaptörvénybe ütköző rendelkezései

Álláspontunk szerint a Kúria az Ítéletben megfelelő indoklási kötelezettségének nem tett eleget, így az nem felel meg az Alaptörvény XVIII. (1) bekezdésében meghatározott tisztességes eljáráshoz való jog követelményének.

Az eljárás lényegi kérdése körében a Kúria úgy utasította el a Panaszos érveit, hogy azt nem indokolta meg kellő mélységben. Ez abban érhető tetten, hogy a Panaszos által az eljárás alatt végig következetesen állított jogi érveket alátámasztó jogszabályokat az Ítélet indoklásában egyáltalán nem vizsgálja, azok esetleges hibás értelmezését nem indokolja.

A Panaszos két fő, lényegi jogi érve a Kúriához benyújtott fellebbezésében röviden a következők voltak:

- i. Ptk. 349.§ (1) bekezdés első fordulata alkalmazásának van helye (fellebbezéssel a kár nem volt elhárítható, mert a károkozó magatartás az egyedi közigazgatási eljáráson kívül történt a fellebbezés pedig csak az eljárás megindulásától tett hatósági cselekmények felülbírálatára vonatkozik)
- ii. A Másodfokú ítélet fel sem hívta alkalmazott joganyagként a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvényt („Ket.”), amely pedig a fellebbezés szabályait rendezi a közigazgatási eljáráson belül.

¹⁶ A Határozatban lefektetett elvekre hivatkozik – többek között – a 3051/2016. (III. 22.) Számú határozatában.

¹⁷ <https://alkotmanybirosag.hu/kozlemeny/alkotmanybirosag-a-jogorvoslat-soran-a-jogserelemnek-erdemben-orvosolhatonak-kell-lennie/>

¹⁸ Kúria Büntető-Közigazgatási-Munkaügyi és Polgári Kollégiumai Joggyakorlat-Elemző Csoport; Összefoglaló vélemény - Az ítéleti bizonyosság elméleti és gyakorlati kérdései; Budapest, 2017. október; https://kuria-birosag.hu/sites/default/files/joggyak/osszefogl_velemeney_iteleti_bizonyossag.pdf

¹⁹ Kúria Büntető-Közigazgatási-Munkaügyi és Polgári Kollégiumai Joggyakorlat-Elemző Csoport; Összefoglaló vélemény - Az ítéleti bizonyosság elméleti és gyakorlati kérdései; 39. o.

²⁰ Kúria Büntető-Közigazgatási-Munkaügyi és Polgári Kollégiumai Joggyakorlat-Elemző Csoport; Összefoglaló vélemény - Az ítéleti bizonyosság elméleti és gyakorlati kérdései; 86. o.

A felülvizsgálati kérelem és az Ítélet érvei közötti ellentmondás összegzése:

Ítélet álláspontja

Panaszos álláspontja

„a károsult a kár elhárítására alkalmas rendes jogorvoslati lehetőségeket igénybe vette” törvényi tényállási elem hiányzik, más nem is vizsgálható.

„ha a kár rendes jogorvoslattal nem volt elhárítható” fordulatot kell alkalmazni.

A határozat ellen biztosított volt a fellebbezés joga, a polgári bíróság nem modellezheti, mi történt volna a fellebbezési eljárásban.

A közigazgatási hatóság nem az adott közigazgatási eljáráson belül vétette a hibát, ezért a hiba elhárítására, az elkövetett jogszabálysértés kiküszöbölésére nem alkalmas jogi eszköz a fellebbezés jogintézménye, a fellebbezéssel nem lehet elhárítani a kárt, mert a Ket. maga nem ad felhatalmazást arra a fellebbezést elbíráló közigazgatási hatóságnak, hogy a hibát, jogsértést az értékelés körébe vonja.

Mindennek az Alaptörvénnyel, és a fent tételesen megjelölt szabályaival való összefüggései a következők.

Az Ítélet nem fogadta el a Panaszos álláspontját a Ptk. 349.§ (1) bekezdés első fordulata alkalmazásának tekintetében, azonban ezen döntését nem indokolta kellő mélységben. Feltéve de nem megengedve, hogy valóban téves a Panaszosnak azon állítása, hogy a Ptk. 349. (1) bekezdésének első fordulata alkalmazandó a tárgyi ügyben, ezen ténymegállapítást az Ítéletben meg kellett volna indokolni, praktikusán a Panaszos érveinek cáfolatával.

A Ptk. 349. § (1) bekezdése a következő rendelkezést tartalmazza: *„Államigazgatási jogkörben okozott kárért a felelősséget csak akkor lehet megállapítani, ha a kár rendes jogorvoslattal nem volt elhárítható, illetőleg a károsult a kár elhárítására alkalmas rendes jogorvoslati lehetőségeket igénybe vette.”*

A Panaszos a keresetlevél benyújtásától kezdve részletesen, jogilag megindokolt érvekkel alátámasztott álláspontja az volt, hogy a Ptk. 349.§ (1) bekezdés első fordulata alkalmazásának. A kérdés az eljárás szempontjából kardinális jellegű, ezen áll vagy bukik a Panaszos pernyertessége.

A Másodfokú Ítélet elleni fellebbezés érvelése a Ket. fellebbezési szabályait hívta fel annak bizonyítására, hogy a Ptk. 349. § (1) bekezdésének az első fordulata az alkalmazandó. A fellebbezésnek objektív alkalmasnak kell lennie a jogsérelem elhárításához, ezen objektivitás természetes határa a közigazgatási ügyekben azonban azon eljárási cselekmények összessége, amelyek az adott közigazgatási eljáráson belül történtek. Jelen károkozó magatartás nem ilyen, hanem egy másik közigazgatási eljárásban vétett hiba volt, amely átsugárzott a jelen per alapjául szolgáló közigazgatási eljárásba, azaz jelen esetben a Panaszos nem tudta volna érdemben kihasználni a Ket. szerinti fellebbezés lehetőségeit, ezért döntött a bírósági jogorvoslat mellett.

Az Ítélet alkotmányossági szempontból jelentős hiányossága, hogy nem tette valódi vizsgálat tárgyává a Panaszosnak magára a Ket. jogintézményre (fellebbezés) vezetett érvrendszerét, melynek alapja, hogy a fellebbezés formális adottsága (lehetősége) nem elegendő ahhoz, hogy a Ptk. 349.§ (1) bekezdés második fordulatát kelljen automatikusan alkalmazni.

A Ket. fellebbezési szabályai értelmezés nélkül maradtak, ami már csak azért sem tisztességes, mert Ptk. két törvényi tényállás közötti választást a keretet kitöltő törvény (Ket.) fellebbezési szabályainak magyarázatával kell megejteni, a törvényi tényállásokat egymástól elhatárolni. A fellebbezési jog terjedelménél a Ptk. maga sem a van-nincs fellebbezési jogot teszi meg vízvázasztónak, hanem a „a kár elhárítására alkalmas” - a kár elhárítására nem alkalmas mivoltot.

Az Ítélet indokolása mellőzi a fogalom kibontását, ennek hiányában pedig nem mérheti hozzá az életbeli tényállást sem. Ez annak fényében főleg tisztességtelen, hogy az Ítéletábla Ket. jogszabályt nem is hivatkozott a felülvizsgált Másodfokú Ítéletben, így korábban sem kapott a panaszos egyáltalában megfontolható Ket. értelmezést.

A Kúria „Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat” cím alatti [19]-es pontban egyedül a „Ptk. 349.§-t nevesíti, amivel egyértelműen az olvasók tudtára adja, hogy a Ket.-et, a Ket. fellebbezési szabályát 104.§-át nem vette górcső alá. Így a „kár elhárítására alkalmasság” fogalmi elemet sem tudta vizsgálni, hiszen annak veleje az, hogy a fellebbezést elbíráló hatóságnak mi a játéktere, döntési kerete. A panaszos pedig hivatkozta a BH 2009.10.312-t²¹ és más jogeseteket, amikor a bíróság a fellebbezési jog kimerítését nem vette mindenek felett állónak.

A nyelvtani értelmezés mellett az Alaptörvény 28. cikk szerinti feltételezések (józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos cél) a panaszos értelmezése helyességét igazolná vissza, mert a fellebbezés alapján történő közigazgatási jogorvoslat, attól, hogy teljes körű, még nem mindenható. A teljes kör ugyanis csak az eljáráson belüli jogsértések, az eljárások kívül okozott jogsértésekre nincs mandátuma a fellebbezés elbírálójának.

Az I. és a II pontban ismertetett Bírósági és Alkotmánybírósági döntések mind azt mutatják, hogy tisztességes, fair jogorvoslati (felülvizsgálati) eljárásban a közigazgatási jogorvoslatot (fellebbezés) **tartalmi értelmezés alá kell vonni.** A Ket. által biztosított jogorvoslati jog létezése önmagában nem igazolja a hatókörét, ezáltal a kár elháríthatóságát. A panaszos ügyében sem lett volna érdemben orvosolható egy fellebbezéssel a jogsérelem, mert a fellebbezés az adott közigazgatási eljárás előtti tényeket nem minősítheti jogszabálysértővé, s ez alapján reparálni sem tud. **A Kúria nem „vizsgálta be” a Ptk. 349.§ tényállási elemeit, ezen kerettényállás kitöltő jogszabályát, a Ket.-et nem is alkalmazta, elemezte, ezzel pedig a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogát elvonta.** A Kúria a Ket. 104.§ bevonásával ugyanarra kellett volna jusson, mint a III/293/2019. számú határozatban az Alkotmánybíróság, ha nincs meg a tényleges jogorvoslati lehetőség (mert a jogorvoslat nem azon jogsértés orvoslására szolgál, ami a károkozó magatartás volt), akkor a kár elhárítására nem alkalmas, és akkor a Ptk. 349.§ (1) bekezdésének azon fordulatát kell alkalmazni, miszerint a rendes jogorvoslattal nem volt elhárítható a kár. Vagy ha nem, arra vonatkozó érvelését kellett volna felfednie, milyen erősebb érveket ismer az Alkotmánybíróság érveinél, és hol bicsaklik meg a Panaszos felülvizsgálati kérelemben előadott jogi érvrendszere.

Ezért, a tisztességes eljárásban, a közigazgatás szintén tisztességes eljárását figyelembe véve, az Alaptörvény 28. cikk szerinti értelmezést egyrészt alkalmaznia kellett volna a Kúriának, másrészt az alkalmazásával azt a

²¹ Lényege: ha a közigazgatási szerv az építési engedélyezés során követ el hibát, mondjuk nem építési övezetben ad ki építési engedélyt, vagy kertvárosias övezetben toronyház megépítésére ad ki engedélyt, a jogerős engedély alapján szabályszerűen felépített épület használatbavételi engedély kiadását irányuló eljárásban ezek a tévedések, hibák már nem sérelmezhetők, ott már csak az a kérdés, hogy az épült-e meg, amiről az engedély szólt. Ekkor a fellebbezés elbírálására jogosult hatóság részére „eleve kizárt”, hogy az építési engedély helyességét kezdje el vizsgálni.

következtetés kellett volna levonnia, hogy a Ptk. 349.§ (1) bekezdés két fordulatának értelmezési tartományainak határa nem mindössze annyi, hogy jogszabály biztosít-e fellebbezési jogot vagy sem.

A 23/2018. (XII. 28.) AB határozat szerint [28] A jelen ügyben eljáró bíróság az alkalmazandó jogszabályi rendelkezés célját egy törvény, a Ket. egyértelműnek vélt szabályozására hivatkozva hagyta figyelmen kívül. Ezzel Alaptörvényben rögzített kötelezettségének nem tett eleget, így a meghozott bírói döntés önkényessé vált, mert kilépett abból a jogértelmezési keretből, amelyet számára az Alaptörvény előírt. Az önkényes bírói jogértelmezés sértheti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogot.

A fentiekben előadottak alapján kijelenthetjük, azáltal, hogy a Kúria az Ítéletében nem vizsgálta a Ket. fellebbezési szabályainak és a Ptk. 349. § (1) bekezdésének egymáshoz való viszonyát, fogalmilag kizártá vált, hogy az Ítélet megfeleljen a tisztességes eljárás követelményinek. Ugyanis amint említettük Ket. fellebbezésre vonatkozó szabályai nem jelennek meg az Ítéletben, amiből csak arra lehet következtetni, hogy a Kúria azokat nem vonta a mérlegelés körébe az Ítélet meghozatalakor, holott ezen szabályokra a Panaszos következetesen hivatkozott.

Amint azt a II. pontban idézett Alkotmánybírósági határozat is kimondta az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indoklási kötelezettség alkotmányos követelménye a bírósági döntési szabadság abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokiról az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számod adnia. Jelen esetben a Kúria nem adott számot arról, hogy miért nem tartotta szükségesnek a Ket.-nek a Panaszos által felhívott szabályait összevetni a Ptk. 349. § (1) bekezdésében foglalt tényállással.

A Ptk. 349. § (1) bekezdésének a Ket.-tel való összefüggését a Panaszos kifejezetten kérte a Kúriától azaz – az I. és II. pontban kifejtettekre tekintettel – az köteles lett volna ezen kérdést megfelelően megvizsgálni és ennek eredményét az Ítéletben megindokolni. Ugyanis – amint azt a Bíróság is kimondta - egy megindokolt döntés mutatja meg a feleknek, hogy ügyüket valóban megtárgyalták.

A tisztességes eljárás sem a Ket. sem a Pp. viszonyában nem törvény által definiált fogalom. Az Alaptörvény szerinti tartalma olyasvalami, amikor egy több tényállást magában foglaló jogszabályhely (Ptk. 349.§) háttérjogszabályát képező norma (Ket.) tartalmának vizsgálata az Alaptörvény XXVIII. cikke és a 28. cikke szerinti értelmezési módokkal a Kúriával szemben támasztható elvárás.

IV. A Kúria Ítéletének az Alaptörvény vállalkozáshoz, tulajdonhoz való alapjogokba ütközése

Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.

Az Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van a vállalkozáshoz.

Az illetékről szóló 1990. évi XCIII. törvény („Itv.”) 50. § (1) bekezdése szerint a 39-41. § szerint meghatározott illetékalap után az illeték mértéke ítélet elleni felülvizsgálat esetén 10%, de legalább 50 000 forint, legfeljebb 3 500 000 forint.

Az eljárási illetéket épp azért írja le ellenszolgáltatás jellegű fizetési kötelezettségnek a jogirodalom, mert a peres felek (jelen esetben a Panaszos) alaposan végig gondolt és végig vitt jogi érvelések alapján nyugodhassanak meg

az ítéletben. Jelen esetben a Panaszosnak 2 012 1000.-forintjába került, hogy a tárgyalást sem tartó Kúria a Ket. fellebbezési joganyagát ne is elemezze, vegye végig.

Az eljárási illeték jogirodalom szerinti legfőbb jellemzője az ún. **ellenszolgáltatás jelleg**.

„Az illeték alapvető jellemzője, hogy - általános jellegű (természetes és jogi személyekre egyaránt vonatkozó) és mértékű, - *közvetlen ellenszolgáltatás típusú (nem „anonim” jellegű)*, - egyszeri (évente nem megismétlődő), - a központi és önkormányzati költségvetések bevételeit gyarapító, járulékos jellegű, - pénzbeli fizetési kötelezettség.” (BURJÁN Ákos - SÁNDORNÉ ÚJ Éva – SZTANÓ Imréné – VIGVÁRI András: Adótani alapok SALDO Pénzügyi Tanácsadó és Informatikai Zrt. Budapest, 2012. 160. oldal)

„Illeték fogalma: Az állami bevétel (közbevétel) egyik fajtája, központi költségvetési kötelező befizetés, amelyet az állam egyoldalúan állapít meg magas szintű jogszabályban. Magánszemélyek, jogi személyek jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaságok a fizetésére kötelezettek (az állam jelöli ki a fizetésre kötelezettek körét). **(Közvetlen) ellenszolgáltatást nyújt érte az állam bizonyos illetékfajták esetében (csak az eljárási illetéknél igaz ez a fogalmi elem: az állam ellenszolgáltatása a közigazgatási vagy bírósági eljárás)**. Meg nem fizetése esetén az állam kényszer útján is behajtja. t Az illetéket az állam közfeladatok ellátására használja fel. Összehasonlítva az adó és az illeték fogalmát tekintsük át egy táblázatban:

„Adó fogalma

Illeték fogalma”

„[...]közvetlen, konkrét ellenszolgáltatást nem nyújt érte.” „[...] közvetlen ellenszolgáltatást nyújt érte.”

„Az adó a több közös vonás ellenére sem azonos az illetékkel. A különbség az, hogy az állam viszontszolgáltatást nyújt az illetékfizetőnek – eljárási illetékek esetében – szemben az adóval, aminek a befizetéséért az állam közvetlen ellenszolgáltatást nem nyújt. Ez a különbség csak az eljárási illeték esetében igaz.

Az eljárási illetékek befizetéséért a közigazgatási szervek és a bíróságok eljárnak a hatósági és peres, nem peres ügyekben, és ezzel quasi közvetlen ellenszolgáltatást nyújtanak az illeték befizetéséért.”

(DR. ERDŐS Éva: Az 1990.évi XCIII. törvény főbb szabályai in. DR. ROZSNYAI Krisztina: A hatósági eljárás szakaszai Nemzeti Közzolgálati Egyetem Vezető-és Továbbképzési Intézet Budapest 2014. 21. oldal)

Ugyanez DR. TÓTH József: Illetékek és igazgatási, bírósági szolgáltatások díjai PSZF Jegyzet 1997. 111. oldal.

A Panaszos tulajdonhoz és vállalkozáshoz való joga sérül azáltal, ha az ellenszolgáltatást nem kapja meg a bíróságtól, a szolgáltatást pedig ennek ellenére is nyújtania kell, tulajdonából elvonnak, vállalkozási tőkéje csökken. Az ellenszolgáltatás mibenléte a partnerség, aminek a csendőrpertu nem felel meg. Az illeték ellenében a Panaszos, és más peres felek korrekt „szolgáltatásra” jogosultak, aminek a mibenléte legalább az érveinek végig gondolása, egyetértés esetén annak elfogadása, egyet nem értés esetén a cáfolata, az ellenérvek felvonultatása, kibontása. Olyasmi, amire a hétköznapi életben is vágyunk: a meggyőzés követelménye.

Ellenszolgáltatáson nem a Panaszos igazának elismerését kell érteni, de érveinek részletes megmérését, lereagálását, közérthetően végigvezetett cáfolatát igen. Jelen esetben a Ptk. 349.§-a keretjogszabály, aminek két fordulata közötti különbséget jellemzően a Ket. tölti ki. A Kúria a Ket.-ben nem is kereste a választ, tehát a saját szolgáltatását nem végezte el, a Panaszos kárára cselekedvén ezzel.

V. Összegzés

A fentiekben előadott indokokra tekintettel megállapítható, hogy a Kúria nem tett eleget a tisztességes eljárás követelményéből és a tulajdon/vállalkozáshoz való jogokból is eredő azon kötelezettségének, hogy az eljárás során a felek érveit megfelelően mérlegelje, és az ennek következtében meghozott döntését a határozatában kellőképpen meg is indokolja. Az ítélet ezen hiányossága miatt – azon túl, hogy a Panaszosnak érdekeit jelentősen sérti – Alaptörvény ellenes is, így tisztelettel kérjük, hogy azt a Alkotmánybíróság a Abtv. 43. §-ának megfelelően szíveskedjék megsemmisíteni.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Kértük a felfüggesztést az elsőfokú bíróságtól, de a t. Alkotmánybíróságot is kérjük, hogy hívja fel erre a Fővárosi Törvényszéket a Pp. 569/C.§ (2) bekezdése alapján.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. Korábban csatoltuk a meghatalmazásunkat.

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról
Az indítványozó adatai közzétételéhez nem járul hozzá, a döntést ezek nélkül kérjük közölni.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Melléletek)
A peres iratanyag igazolja, hogy a panaszos felperesként járt el. A peres iratanyag része volt a közigazgatási iratanyag is, melyből látható, hogy a panaszos ügyfele volt a közigazgatási eljárásnak.

A Kúriai eljárás befejeztével ezek az alpereshez és elsőfokú hatóságához kerültek vissza, kérjük beszerzésüket (ha eddig erre nem került sor).

